

– соціально-економічні характеристики – широта страхових гарантій, перелік покритих страхуванням ризиків, обмеження у страхових ризиках, права та обов’язки суб’єктів страхування, сукупність основних та додаткових послуг;

– фінансові характеристики – рівень страхової премії, ліміт відповідальності страховика (страхова сума), системи страхового відшкодування, які застосовуються при укладанні договорів страхування;

– капіталізація страхової діяльності – при збільшенні розміру статутного капіталу страховика збільшуватимуться його можливості щодо покриття ризиків страхування [3, с. 167].

Література

1. Мілошевич Н. В. Тенденції розвитку інноваційної діяльності страхових компаній України / Н. В. Мілошевич // Вісник НТУ “ХПІ”. – 2013. – № 53 (1026).
2. Кондрат І. Ю. Інноваційний підхід до формування страхових продуктів [Електронний ресурс] / І. Ю. Кондрат, Х. В. Попович. – Режим доступу: ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/18368/1/30-Kondrat-50-52.pdf.
3. Полчанов А. Ю. Теоретичні основи страхового менеджменту / А. Ю. Полчанов // Вісник ЖДТУ. – 2014. – № 2.

Гудзь Г. О., аспірант

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В СТРАХУВАННІ АГРАРНИХ РИЗИКІВ

Сільськогосподарське страхування має серйозні обмеження в тому, що є низьким пріоритетом для багатьох малих домогосподарств через високу вартість. Більшість домогосподарств можуть управляти ризиками виробництва за рахунок диверсифікованих систем ведення сільського господарства і доходів від несільськогосподарських напрямів діяльності. Пріоритетом фермерів, насамперед, є гарантія, що вони матимуть своєчасний доступ до засобів виробництва – насіння, добрив і, часто, кредитних коштів, з яких здійснюється купівля даних засобів.

Доцільно виділити ряд нових напрямків у страхуванні сільськогосподарських товаровиробників, що використовуються чи будуть використані у майбутньому страховиками. Використання даних напрямків спрямоване на підвищення ефективності взаємодії страхових компаній та сільськогосподарських товаровиробників.

Актуарний підхід. Актуарії надають підтримку ціноутворенню для ризиків сільського господарства на розвинених страхових ринках, таких як Європа, Північна Америка, Південна Африка та Австралія, де є доступ до великого періоду історії страхових претензій, що дозволяє проводити

відповідний аналіз. Логнормальний (логарифмічно нормальний) розподіл став найбільш широко використовуваним способом, оскільки екстраполює високу віддачу втрати врожаю в період від 20-30 років історії за втратами, що відображають зміни в географічному поширенні і умовах страхування [1].

Проте, втрати потенціалу від системних небезпек, таких як великомасштабні посухи, повені, тайфуни, хвороби у тварин, епідемії і катастрофічні лісові пожежі, є складними для екстраполяції зі статистичними концепціями і вимагають нових підходів.

Багато андеррайтерів задаються питанням, як зміна клімату вплине на очікування за страховим портфелем і як кліматичні аномалії, такі як Ель-Ніньо і Ла-Нінья, можуть створювати системні втрати протягом всього страхового та перестрахового портфеля. У той час, як зрошення зменшує наслідки низькоприбуткових періодів посухи, промисловість задається питанням, яка кількість води для поливу буде доступна при наявності сильної посухи.

Катастрофічний підхід при моделюванні. На основі концепції моделей катастроф, які використовуються для майнових ризиків, моделі для сільського господарства засновані на залученні наукових мультидисциплінарних команд при моделюванні фізичної природи небезпек, таких як посуха, повені, заморозки, тайфун, епідемічні захворювання худоби і лісові пожежі. Проте, моделювання біологічних систем, таких як виробництво сільськогосподарських культур, є складним, так як дата посадки варіюється в просторі та часі, культури можуть оговтатися від наслідків стихійних лих в залежності від часу виникнення. Крім того, зернові культури є дуже уразливими на рівні від високих втрат до повної втрати, що стаються, принаймні, кожні 30 років в середньому на рівні ферми. Оскільки втрати визначаються тільки в кінці вегетації в результаті впливу всіх застрахованих небезпек, встановлення кореляції між небезпеками стає істотним [3].

Великі дані (англ. *Big data*). Управління ризиками сільського господарства при отриманні доступу до Великих даних, таких як умови зростання культури, види ризику, клімат і умови страхування, варіюється в значній мірі в просторі. Моделі для окремих сільськогосподарських культур засновані на великих базах даних, включаючи змодельовані погодні умови, площі посадки сільськогосподарських культур, типи ґрунтів, застосуванні іригаційних систем, використанні добрив, календарів посадки та сівозміни [1].

На ринках, що розвиваються, зазначені бази даних в кінцевому рахунку дозволяють страховику або уряду провести оцінку ризиків сільського господарства в деталях і отримати впевненість у необхідності страхування сільського господарства. В кінцевому рахунку, ініціатива використання Великих даних буде підтримуватися продажем полісів страхування сільського господарства за допомогою смартфонів і зробить страхування сільського

господарства і управління ризиками доступними для переважної більшості фермерів.

Перевага використання моделей ризикованого землеробства, безсумнівно, є найвищою на ринках, що розвиваються, в умовах доступу до короткого періоду історії даних за втратами, обмеженого доступу до використання даних. Моделі дозволяють страховикам систематично вибирати ризики і оцінити потенціали втрат. На даний час Азійським центром ризику (англ. *Asia Risk Centre*) [5], що здійснює управління ризиками та кількісну оцінку ризиків сільського господарства, розроблена модель сільського господарства для Китаю і Індії. Це сприяло створенню андеррайтингової платформи для підтримки страховиків в області ціноутворення і управління страховим портфелем за культурами на основі індексів.

Література

1. Boissonnade A. (2015). New frontiers in agriculture insurance. *The Actuary, The magazine of the actual profession* [online], available at: <http://www.theactuary.com/features/2015/03/new-frontiers-in-agriculture/> [Accessed 14 February 2017].
2. Mahul, J. and Stutley, C. J. (2010). *Government Support to Agricultural Insurance. Challenges and Options for Developing Countries*. World Bank.
3. Iturrioz R. (2009). *Agricultural Insurance // ECSSD*, Washington, DC: World Bank, Primer Series on Insurance Issue 12, available at: <http://www.worldbank.org/nbfi>.
4. Kang M. *Innovative Agricultural Insurance Products and Schemes*. Agricultural Management, Marketing and Finance. Occasional Paper // Food and Agriculture Organization of the United Nations, available at: <http://www.fao.org/docrep/010/a1162e/a1162e00.HTM>.
5. Asia Risk Centre [online], available at: <http://asiariskcentre.com/about.php> [Accessed 28 March 2017].

Давидюк А. А.

Науковий керівник: Федорович І. М., к. е. н.

Тернопільський національний економічний університет

ЗНАЧЕННЯ МАРКЕТИНГУ В ПІДВИЩЕННІ КОНКУРЕНТО-СПРОМОЖНОСТІ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах інформаційне забезпечення, що складається із збирання і переробки інформації, є важливою складовою проведення страхування. Існує потреба постійно аналізувати зміни зовнішніх і внутрішніх чинників, що можуть вплинути на ефективність інноваційної діяльності страхової компанії. Страховик повинен мати бази даних щодо поточної та стратегічної діяльності, зміни макро- і мікроекономічної ситуації на страховому ринку, тенденції розвитку страхування.